

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ORKAAN IN HUIS !

Blijspel in twee bedrijven

door

WILFRIED MONTENY

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1988

(N° 1096)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan: S.A.B.A.M.

Aarlenstraat 75-77

1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1982 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES : (7 dames - 4 heren.)

FRANS GOOSSENS : Vader, succesrijk zakenman \pm 50 jaar, Voorzitter V.H.M.J. (Vereniging voor Herwaardering van het Moraliteitsgevoel bij Jongeren) Is zelf verwoed rokkenjager.

INGRID GOOSSENS : Moeder \pm 50 jaar. Enige interesse is gokken op paardenwedrennen.

IVAN GOOSSENS : Oudste zoon, \pm 28 jaar. Pas afgestudeerd als psychiater, wil iedereen voortdurend onder behandeling stellen. Begrijpt zelf geen snars van wat hij vertelt.

DANIËL GOOSSENS : Student, tweede zoon \pm 23 jaar.

KURT GOOSSENS : 14 jaar. Student (?). Heeft de pest aan iedereen, is brutaal, schept voortdurend moeilijkheden.

CATHARINA DESMET : \pm 26 jaar. Sekretaresse en minnares van Mr. Goossens, heeft een hekel aan kinderen. Steeds naar de laatste mode gekleed.

PATRICIA VERSNICK : \pm 19 jaar. Verloofde van Daniël, voorheen van Ivan.

NATACHA VERVERCKEN : \pm 30 jaar. Ex-verloofde van Daniël, voorheen van vader Frans Goossens. In blijde verwachting \pm 7 maand.

MIMI : Meid. Leeftijd onbepaald. Beschouwt zich lid van de familie en handelt er ook naar.

EI ISABETH VENS :
 LOUISA ESMERALDA NAAKTGEBOREN : } Leden van het V.H.M.J.
 } Steeds deftig gekleed. Tot in het absurde gebeten op al wie jonger en/of mooier is dan zij zelf. (Uiteraard bijna iedereen.) Leeftijd onbepaald.

EERSTE BEDRIJFEERSTE TAFEREEL.

(Namiddag.)

FRANS (Komt uit bureel gevolgd door sekretaresse in mini-rok en bloes, geopend op het randje af. Sekretaresse noteert op bloc-note in steno wat Frans dicteert.)

Daarom, Mijne Heren, verzoek ik jullie voortaan er nauwlettend op toe te zien dat de lengte van de rok van ons personeel minstens 25 cm. onder de knie komt. Zodoende hoop ik... (Gaat naar bar, tot Catharina.) Whisky of Porto?

CATHARINA Porto graag, lieverd. (Zet zich op barkruk.)

FRANS Gezondheid! Op de liefde.

CATHARINA Onze liefde.

FRANS Jaja. Goed. We gaan verder. Waar was ik gebleven?

CATHARINA Zodoende hoop ik....

FRANS Zodoende hoop ik te bereiken dat ons mannelijk personeel zich meer intens bezig houdt met hun werk; wat dan uiteindelijk zou moeten resulteren in een betere produktiviteit en in een hoger winstcijfer op het einde van dit boekjaar. Getekend Frans Goossens Directeur-Generaal.

CATHARINA Nog iets?

FRANS Ja. Neem een ander blad. Goed. Deze nota toezenden naar alle leden van het V.H.M.J.

CATHARINA Het wàt?

FRANS Het V.H.M.J. Het is te zeggen : Vereniging voor herwaardering van het moraliteitsgevoel bij jongeren. De lijst met adressen vindt je in de la van mijn bureau. (Komt naar voor, zit op sofa. Catharina zet zich in zetel, benen gekruist. Frans neemt bril af, kuist glazen om beter naar Catharina te kunnen kijken.)

CATHARINA Ik wacht.

FRANS Ik ook. Euh. Ja. Euh ja. Mijne Heren. Daar de nieuwe modetrend zich schijnt voort te bewegen met de snelheid van een komeet, acht ik het dringend nodig zo spoedig mogelijk onze vergadering te houden.

Punt 1 : Verderfelijke invloed uitgaande van rokken bo-

ven het kniegewricht, de zogenaamde mini-rok. Punt 2 : Eventuele gevolgen voor de gezondheid van de draagsters van deze onfatsoenlijke dingen, voornamelijk bij wind- en koud weer. Punt 3 : Verantwoordelijkheid bij autoongevallen veroorzaakt door onoplettendheid ten gevolge van het zien van een specimen van het vrouwelijk geslacht in mini-rok. Getekend : Frans Goossens, Voorzitter V.H.M.J.

CATHARINA Nog iets?

FRANS Ik heb nog een paar brieven te dicteren.

CATHARINA Misschien heb je het nog niet gemerkt lieverd, maar wij zijn alleen thuis.

FRANS Tiens! En de meid?

CATHARINA Die heeft een halve dag vrij gevraagd. Moest dringend naar de stad om inkopen te doen.

FRANS Tiens! En mijn...

CATHARINA En je vrouw heeft opgebeld dat ze niet voor de 18e thuiskomt. (Is opgestaan en zet zich naast Frans op de sofa.)

FRANS Tiens! En...

CATHARINA Ivan en Daniël zijn op school moest je 't nog niet weten. (Schuift dichterbij.)

FRANS Tiens, tiens!

CATHARINA (Kruipt bijna bovenop Frans. Willen elkaar zoenen doch plotseling zegt Frans.)

FRANS En...

CATHARINA Kurt is...

KURT (Smijt voordeur met geweld open, smijt boekentas opzij en roept.) Ik ben thuis! (Catharina springt recht.)

FRANS Jaja, dat zien we zo ook!

CATHARINA Je zou wel een beetje manieren mogen aanleren jij.

KURT Ik spreek niet met het personeel. (Zet zich op barkruk)

CATHARINA Maar Meneer! Hoor je dat? Dat is ongehoord, zo'n onbeschaamdheid. Dat laat je toch zo maar niet gebeuren.

FRANS Ja... In feite behoor jij toch nog altijd tot het personeel, is 't niet?

CATHARINA Ach nee! Maar ik laat mij niet zo beledigen. Niet

door zo'n rotjong en nog minder door u! (Af bureel.)

FRANS Waar kom jij zo vroeg vandaan, 't is pas halftwee!

KURT Och, ik ben van school weggestuurd.

FRANS Ach zo!

KURT Wil je niet weten waarom?

FRANS 't Ja, 't zal wel weeral zo'n beest van een leraar geweest zijn die een sociaal voelend jongmens van 14 jaar, die elke trimester verandert van school, niet kan begrijpen.

KURT Juist!

FRANS Dacht ik al. En nu? 'k Heb zo de indruk dat de lijst van scholen waar je nog niet geweest bent ten einde is. Blijven er alleen nog de nonnekens over.

KURT Arme nonnekens!

FRANS Luister Kurt, we moeten toch eens ernstig praten. Kom eens hier.

KURT (Komt vooraan, legt zich nonchalant in de zetel, voeten op de leuning.) Hier ben ik. Vooruit, voor de dag ermee!

FRANS Kijk... Ik had gedacht een privé-leraar te nemen om jou thuis les te geven.

KURT Maak er maar een lerares van!

FRANS Pardon?

KURT Welja, zo kunnen we er allebei van profiteren!

FRANS Zeg eens, let een beetje op je woorden wil je ja!

CATHARINA (Komt binnen met notaboekje in de hand.) Mag ik er meneer op wijzen dat er om 16 uur een belangrijke afspraak op de agenda staat. En meneer is nog niet gekleed. (Kijkt naar Kurt.) Je voeten uit de sofa jij!

KURT (Blijft gewoon liggen.) Ik neem geen bevelen aan van het personeel. (Bel gaat.) En er wordt gebeld tussen haakjes.

CATHARINA Haakjes of geen haakjes, ik ben je meid niet.
(Woedend naar bureau.)

FRANS (Tot Catharina.) Schatje, open de deur eens, wil je?
(Catharina af.)

KURT 't Wordt tijd dat je eens een andere sekretaresse neemt; dat mens kan mij gewoon niet uitstaan.

FRANS Dat zal wel een beetje wederzijds zijn, denk je niet?

KURT Mogelijk, ik doe nochtans alles wat in mijn macht ligt om haar het leven aangenaam te maken, maar ze wil van geen liefde weten. En anderzijds... "Verandering van spijs doet eten..." (Catharina komt op gevolgd door Mimi, geladen met zakken en kleding.)

FRANS (Tot Mimi.) Hoe... Ben je al terug? Ik dacht dat jij een halve dag vrij had genomen?

MIMI Jazeker meneer, maar mijn boodschappen waren gedaan, en ik dacht...ze kunnen mij daar toch niet missen. Dus ben ik hier terug.

FRANS Prachtig! Wil je dan alsjeblief koffie zetten. Ik heb een lang gesprek om 16 uur en mijn keel staat kurkdroog. (Tot Kurt en Catharina.) Jullie drinken toch ook een kopje koffie ja?

KURT (Spottend.) Voor éénmaal ben ik bereid mijn koffie te nuttigen samen met een personeelslid; maar dit alleen als uitzondering op de regel.

CATHARINA Nee, dank je. (Woedend af naar bureel.)

MIMI Dus koffie voor twee. Breng ik zo spoedig mogelijk. (Af naar keuken.)

FRANS Luister eens Kurt. Mejuffrouw Desmet is voor mij een waardevolle en onmisbare kracht, voorlopig toch! Ik zou dan ook willen dat je ophield met je pesterijen tegenover haar! Straks mag ik weeral op zoek naar een nieuwe sekretaresse. En je weet dat je moeder niet zo gesteld is op steeds maar ander personeel.

KURT O.K. O.K. Ik zal mijn best doen. Maar je moet mij beloven voor mij een privé-lerares te zoeken. En liefst met een beetje van hier, (Doet gebaar.) en een beetje van daar.

FRANS Zeg eens... Hoe oud ben jij wel?

KURT Euh...14 jaar, 9 maand, zes dagen en...

FRANS Jaja...'t is al goed!

MIMI (Komt op met dienblad en koffie, gekleed in zeer korte mini-rok met een lange voorschoot zodat Frans en Kurt niet onmiddellijk de mini-rok zien. Serveert koffie. Wanneer ze het dienblad opneemt en wil verdwijnen, verschiet Frans zich bijna een bult.)

FRANS Nee maar...Mimi, wat is dat?

MIMI (Draait zich om.) Wat is wat, meneer?

FRANS Uw...uw kleding.

MIMI (Kijkt naar zichzelf.) Mijn kleding meneer?

FRANS Ik ben toch niet blind zeker. Draai je even om.

MIMI (Draait voorzichtig toertje rond.)

FRANS Afschuwelijk, gewoonweg dégoutant. Mimi, ik eis dat je ogenblikkelijk dit kledingstuk verwijdt. Ik kan het niet meer zien.

KURT Ik wel.

FRANS Zwijg jij. (Tot Mimi.) Nu, komt er nog wat van?

MIMI (Zet dienblad neer.) Bon. Als meneer er persé op staat...

FRANS Ja, ik sta er op.

MIMI (Doet voorschoot af.) Voilà meneer, is 't zo beter?

FRANS Niet dat kledingstuk! (Wijst.) Ik bedoel dit kledingstuk.

MIMI Maar meneer!

FRANS Niks te maremenen! Weg ermee, vooruit!

MIMI Pooh! (Wil rok afdoen.) Goed, als meneer er op staat.

FRANS Ja, ik sta er op. (Gealarmeerd.) Héla, héla, niet hier! Daar in je werkterrein.

MIMI Aah... Maar ik dacht dat meneer zei...

FRANS Laat het denken maar aan mij over, Mimi. Ik wil je in ieder geval niet meer zo gekleed zien, begrepen? (Mimi af.) En dan die lange voorschoot erbij! Walgelijk!

KURT Nu, ik vind het anders wel opwindend zo'n meid in huis. (Telefoon gaat. Kurt springt op en neemt telefoon op.) Hallo, bij Goossens. Ach ben jij het, moeder. Je wat? Ja, een ogenblikje. (Tot Frans.) 't Is moeder. Wenst je te spreken.

FRANS (Aan telefoon.) Hallo, dag lieverd. Je wat? Hoeveel? Maar je bent gek. 100.000 fr. tover ik zo maar niet uit mijn mouw. Een chèque? Ja maar, luister eens lieve... Nou goed dan... Ja, ik zend Catharina ermee. Dag lieverd! (Zet zich neer, wijst naar telefoon.) Je moeder heeft weer een tip gekregen.

KURT Weeral een unieke tip over een uniek paard dat onmoge-

lijk kan verliezen.

FRANS Ja, Red Arrow staat tien tegen één. Ze wil maar 100.000 fr. Zegt dat ze al het verlies van de vorige twee maanden goed zal maken.

KURT Zou ik toch niet zo maar op wedden.

FRANS Weet ik ook jongen. Weet ik. Maar wat doe je er aan. Roep eens Catharina.

KURT (Roept zo luid mogelijk.) Catharina!

FRANS Ja, zeg, dat kan ik ook hoor.

KURT (Staat op, naar bureel, steekt deur open, spottend.) Juffrouw Desmet! Mr. Goossens wenst je te spreken.

CATHARINA (Komt op.) Ja meneer?

FRANS Trek je mantel aan en haal even mijn chèqueboekje. Er is weer geld te verdienen.

CATHARINA Toch niet terug Red Arrow zeker?

FRANS Hoe weet je dat?

CATHARINA Och, als ik het goed voor heb, wed mevrouw reeds zes maanden op die knol, met het gekende resultaat.

FRANS Zes maanden? Hoe kom je daarbij? Ze zegt me dat ze zopas die tip heeft gekregen.

KURT Ja, van de Heilige Geest zeker!

CATHARINA Exakt!

FRANS Wat bedoel je daarmee?

CATHARINA Welnu, mevrouw heeft me toevertrouwd dat ze op een nacht een boodschap heeft gekregen van de Heilige Christoffel dat ze moest blijven wedden op die knol. Ze zou fortuinen verdienen!

FRANS De Heilige Christoffel?

KURT Ja, 't paard is in elk geval verzekerd tegen ongelukken, en als al de rest nu verongelukt wint Red Arrow toch nog de koers.

FRANS Wil je nu eens zwijgen jij, ja. En ga naar je kamer, ik heb zaken te doen.

KURT O.K. Chef. Hmm... Zaken.... (Maakt buiging naar Catharina.) Juffrouw, 't was een genoegen je weer te zien. (Lachend af naar kamer.)

CATHARINA Lieverd, je weet toch dat ik in feite die chèque niet hoeft te brengen naar je vrouw, dat valt buiten

mijn werkterrein. Als ik nu eens niet moest willen bijvoorbeeld.

FRANS Juist. Juist. Maar er kunnen bepaalde voordelen aan vastzitten.

CATHARINA Zoals?

FRANS (Komt naar haar toe, wil haar kussen.) Zoals dit bijvoorbeeld.

MIMI (Smijt de deur open. Komt op in mini-rok met korte voorschoot.) Oh, pardon!

FRANS Mimi, hoe dikwijls heb ik al gezegd dat je moet kloppen voor je binnen komt.

MIMI (Bekijkt beiden, telt op vingers.) Eh...mm... Eén, twee, drie, enz. Euh...vele malen meneer. Maar doet u maar hoor, ik ben er al niet meer! (Afg.)

CATHARINA Onuitstaanbaar is ze, gewoon onmogelijk!

FRANS Ja, bekwaam personeel is de dag van vandaag moeilijk te vinden, die gaan liever stempelen, moeten ze niet meer bekwaam voor zijn, en ze verdienen evenveel.

CATHARINA A propos! Wat wou je mij daarstraks zeggen?

FRANS (Komt opnieuw dichterbij, neemt haar vast met zijn handen op haar blote dijen.)

MIMI (Komt terug binnen zonder kloppen.)

FRANS (Doet gebaar.) Dus zei ik dat uw rok zooveel langer moest zijn. (Tot Mimi.) Wat is er nu weer?

MIMI Ik wou afruimen, meneer.

FRANS (Smekend.) Mimi; hoeveel keer heb ik je nu al gezegd... (Mimi begint prompt terug op vingers te tellen.) Ach nee, laat maar, ruim maar af. (Tot Catharina.) Kom, laten wij naar het bureel gaan om die zaak verder te regelen. (Beiden af bureel.)

MIMI (Naar deur bureel, kijkt door sleutelgat.)

IVAN (Opent deur, voorzichtig, ziet Mimi en gaat achter haar staan. Mimi bemerkt niets. Plotseling spreekt hij. Mimi schrikt. Springt recht.) De symptomen van een verdrongen seksualiteit, een ongelukkige jeugd, dronken vader, slet van een moeder, etcetera, etcetera... uiten zich bij diverse personen in het voyeuristisch en exhibisionistisch gedoe zoals wij hier een prachtig

voorbeeld zien. Je bent een schoolvoorbeeld van een psychiatrisch deliquent. Deze neigingen moeten in de kiem gesmoord worden, de kop ingedrukt, (Mimi trekt hoofd in.) het hoofd afgehakt, (Mimi grijpt naar keel.) etcetera, etcetera. Mimi, je bent rijp voor een psychiater.

MIMI Maar meneer Ivan, ik...

IVAN Ja ja, ik weet het, je kunt je geen psychiater veroorloven. Maar troost je, vandaag heb ik mijn diploma verworven. En om dit te vieren wordt je mijn eerste patiënt.

MIMI Maar meneer, ik kan niet...

IVAN Betalen zeker? Geen nood, als lid van de familie wordt je gratis behandeld. Ik zeg altijd : "Mens sana in corpore sano".

MIMI Ooh, wat prachtig gezegd, meneer.

IVAN Ja hé?

MIMI Wat betekent het eigenlijk?

IVAN Euh...euh...ja, daar hebben we nu geen tijd voor. Op de sofa, Mimi.

MIMI Pardon?

IVAN Vooruit, hier op de sofa, kom, kom. (Mimi zet zich in de sofa, Ivan in zetel, neemt notabloc uit aktentas. Hij doet teken met de handen.) Liggen Mimi.

MIMI Liggen meneer?

IVAN Tuurlijk! Het is van het grootste belang dat de patiënt een liggende positie inneemt om zichzelf terug te kunnen voeren naar herinneringen die ver wèg zijn maar bepalend voor uw latere geestelijke vorming.

MIMI Amaai! (Ligt stokstijf.)

IVAN Ontspan je Mimi. Laat jezelf gaan. 7weef!

MIMI Jaja, ik vlieg al.

IVAN Sluit je ogen en laat mij eens horen wat er aan scheelt.

MIMI Wel, als ik zo plat lig met mijn schoenen aan, dan krijg ik altijd kramp in mijn tenen.

IVAN Doe uit die schoenen! Doe uit! (Mimi trapt schoenen uit.) Ik hoor het al, je wil terug naar de bron van het naakte leven, naar de moederschoot.

MIMI Ja, 't is hier warm, hé!

IVAN Wil je iets koels drinken voor we verder gaan?

MIMI Tuurlijk, 'tuurlijk! (Springt recht.)

IVAN Blijf liggen, blijf liggen; ik haal wel wat.

MIMI Een bloody mary graag! (Legt zich terug.)

IVAN (Staat recht, naar bar.) Ogen dicht Mimi, wat zie je nu?

MIMI Met mijn ogen dicht?

IVAN Ja.

MIMI Niets!

IVAN Laat je gaan Mimi, droom, denk aan je ongelukkige jeugd, aan je perverse leraar die altijd met je naar bed wou.

MIMI (Springt recht.) Stop! Er klopt iets niet!

IVAN Wat klopt er niet?

MIMI Ik ben nooit naar school geweest!

IVAN Ach nee zeg! Je haalt mij uit mijn concentratie. Vooruit, lig neer en houd je mond en eh...concentreer je dan op je dronken vader die altijd naar bed wou met je.

MIMI (Dromerig.) 'k Heb mijn vader nooit gekend.

IVAN Op je perverse broers dan! (Wordt kwaad.)

MIMI 't Waren allemaal zussen.

IVAN (Kwader.) Op je parochiepriester dan!!

MIMI 't Was een dominee.

IVAN (Radeloos.) Op de wijkagent dan!

MIMI Die was homoseksueel!

IVAN (Barst in tranen uit.) Op de groenteman dan, de melkboer, de ijsventer, de T.V.-hersteller... 't Is mij gelijk! Neem ze allemaal!!

MIMI Zoveel in één keer kan ik niet aan hoor! (Springt recht en legt broederlijk arm rond Ivan.) Kom, leg je eens neer op de sofa, en vertel eens waarom je nu persé moet beginnen huilen.

DOEK - einde 1° tafereel.

=====

EERSTE BEDRIJFTWEEDE TAFEREEL.

(Later in de namiddag. Mimi is bezig met stofzuigen met een luidruchtige stofzuiger. Ze is gekleed in lange broek, korte voorschoot en zeer gewaagd miniem bloesje. Er wordt gebeld.)

FRANS (Komt uit bureel en roept naar Mimi.) Mimi, er wordt gebeld!

MIMI (Hoort het niet.)

FRANS (Luider.) Mimi, er wordt gebeld!

MIMI De melk? Ze staat in de keuken, meneer.

FRANS Er wordt gebeld. (Doet tekens naar bel.)

MIMI Geveld? Wie is geveld?

FRANS (Doet teken.) Gebeld!! De voordeurbel!

MIMI Ach ja, had dat eerder gezegd. (Af naar voordeur. Laat stofzuiger draaien, Frans terug naar bureel.)

MIMI (Komt op. Achter haar komt Natacha Ververcken. Prettige verschijning. Is duidelijk in verwachting. Heeft valies bij. Tot Natacha.) Een ogenblikje, mevrouw.

NATACHA JUFFROUW, alsjeblief. JUFFROUW!

MIMI (Bekijkt haar van onder tot boven, kijkt dan naar deur bureel, glimlacht geheimzinnig.) Ach zo! JUFFROUW dus. (Dan plots.) Ach, waarom maken ze die stofzuigers zo luidruchtig. (Stopt stofzuiger.) Zet u, zet u! Meneer komt er zo aan. Hij zal waarschijnlijk prettig verrast zijn.

NATACHA Denk je?

MIMI Ja, waarschijnlijk wel. Vermoeiende reis gehad zeker?

NATACHA Dat valt nogal mee.

MIMI In zo'n toestand is het toch wel een beetje moeilijk denk ik, eh... Logeer je hier in de buurt soms?

NATACHA Ja.

MIMI Waar?

NATACHA Hier.

MIMI Ach zo! Hier dus.

NATACHA Ja, hier dus!

MIMI Voor eh...lang?

NATACHA Hangt er van af hoe de toestand zich ontwikkelt.

MIMI (Begrijpt het duidelijk niet.) Ah...ach zo...ja.
(Maakt gebaar over buik.) Ja, ontwikkelt dus... En
je bent van plan van hier...? (Doet teken.)

NATACHA Te blijven, ja!

MIMI En je denkt dus dat meneer prettig verrast zal zijn?

NATACHA Dat heb jij gezegd, ik niet.

MIMI Ja?

FRANS (Komt op, Mimi schrikt.)

MIMI (Tot Natacha.) Mag ik even voorstellen : Meneer Frans
Goossens. Mejuffer Natacha Verf eh...Ververs...eh...,
ja, enfin 't doet er niet toe, hé? (Frans staat met
open mond onbeweeglijk te kijken. Natacha staat recht
voor hem, uitdagend. Mimi tussen beiden, kijkt van de
één naar de ander.)

FRANS (Herpakt zich.) Mejuffer, aangename kennismaking.
(Frans doet teken tot Mimi dat ze moet verdwijnen.)

FRANS (Tot Natacha.) Zet u, zet u. (Tot Mimi.) Mimi, wil
je ons alleen laten alsjeblief.

MIMI Goed meneer. (Begint op haar dooie gemak snoer op te
rollen.)

FRANS (Wordt zenuwachtig.) Mimi. Verdwij!

MIMI Goed, goed, ik ga al. 'k Zie dat ik niet gewenst ben!
(Af.) (Frans en Natacha zitten naar elkaar te kijken.
Willen allebei iets zeggen. Op dit moment komt Mimi
binnen, neemt valies op. Tot Frans.)

MIMI Waar breng ik die meneer?

FRANS Mimi, in 's hemelsnaam, verdwij!

MIMI Ook goed, ook goed. Probeer dan maar eens je werk te
doen zoals het moet. En voor zo'n hongerloon wordt je
dan nog afgesnauwd ook. (Tot Natacha.) Mejuffer, m'n
moeder zei altijd : hoe groot je moeilijkheden ook zijn,
hoe diep je ook gevallen bent, wordt nooit een meid.
Ze betalen je slecht, ze behandelen je slecht, en je
moet alles zelf doen, koken, kuisen, afstoffen, bood-
schappen doen. Had ik maar geluisterd.

FRANS (Springt recht, woedend.) VERDWIJN!!

MIMI (Tot Natacha.) Zie je wel. Heb ik het niet gezegd.
En straks komt mevrouw thuis en krijg ik onder m'n voe-

ten dat er niet gestofzuigd is.

FRANS (Kookt bijna, opent z'n mond.)

MIMI (Doet teken dat hij moet zwijgen, dan vlug af terwijl ze zegt.) Goed, goed, ik ga al.

FRANS Wat kom jij hier doen?

NATACHA Inwonen.

FRANS Inwonen? Waarom?

NATACHA In afwachting.

FRANS Van wat?

NATACHA Ten eerste van dat. (Wijst op buik.) En ten tweede in afwachting dat we kunnen trouwen. (Bel gaat. Mimi op naar voordeur.)

FRANS Trouwen?

MIMI (Komt terug op van voordeur.) Ik denk dat het mevrouw is. Mag ik open maken meneer?

FRANS Natuurlijk.

MIMI Aaahh... Maar ik dacht zo.

FRANS Wat dacht je?

MIMI Niets. Openmaken is gezegd. Dus openmaken. (Af.)

FRANS (Komt plots tot besef. Tot Natacha.) Vlug hierheen. (Neemt haar vast en duwt haar bureel in.)

INGRID (Komt op gevolgd door Mimi. Ingrid staat op het punt in huilen uit te barsten. Komt naar Frans. Frans naar haar. Omhelzen elkaar. Ingrid barst in tranen uit. Valies staat tussen hen in.) Niet boos zijn, liefste, niet boos zijn. Ze hebben mij in de steek gelaten. Al m'n heiligen! En ik die gisteren nog zo'n kaars gebrand heb voor de Heilige Christoffel. Jij laat me toch niet in de steek hé, voor die honderdduizend frank die ik verloren heb.

FRANS Ja, vandaag. Maar straks mag ik nog een boekhouder er op na houden om je verliesrekeningen bij te houden.

MIMI (Neemt voorzichtig valies van tussen hen beiden.)

INGRID Wat is dat? (Barst opnieuw in tranen uit.) Ik wil niet weg van jou. Geef mij nog één kans, asjeblief, nog één kans; ik wil niet weg. Ik zal nooit meer wedden, 'kan geen paarden meer zien, nooit meer!

FRANS Ja ja, 't is al goed, 't is al goed. Overigens dat